

VRHOVNI SUD CRNE GORE
Uvp.br.247/16

U IME NARODA

Vrhovni sud Crne Gore u vijeću sastavljenom od sudija Vučinić Stanke kao predsjednika vijeća, Radović Miraša i Simonović Hasnije kao članova vijeća, uz učešće samostalnog referenta Muratović Indire, kao zapisničara, odlučujući o zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke-presude Upravnog suda Crne Gore U.br.2646/2015 od 18.05.2016.godine, kojeg je podnio tužilac NVO "LGBT Forum Progres" i NVO "Hiperion" iz Podgorice, koje zastupa punomoćnik Dalibor Tomović, advokat iz Podgorice, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 16.09.2016.godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija kao neosnovan.
Svaka stranka snosi svoje troškove spora.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Upravnog suda Crne Gore U.br.2646/2015 od 18.05.2016.godine odbijena je tužba tužilaca, podnijeta protiv rješenja tuženog Ministarstva unutrašnjih poslova Podgorica broj UPII-222/15-436 od 07.10.2015.godine, i odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove spora.

Tim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužilaca izjavljena protiv rješenja Uprave policije CG Nikšić broj 68-01 broj 224/15-9022 od 14.09.2015.godine, kojim rješenjem je privredno zabranjeno održavanje javnog mirnog okupljanja grupa članova NVO "LGBT FORUM PROGRES" Podgorica-pod nazivom Akademska šetnja ponosa" najavljenog 6.7.2015.godine za petak 18.09.2015.godine, jer bi s obzirom na vrijeme, broj od 40-50 učesnika ili karakter samog okupljanja moglo da ozbiljno ugrozi kretanje i rad većeg broja građana a postojala je stvarna opasnost da bi održavanjem pomenutog mirnog okupljanja bila ugrožena bezbjednost ljudi i imovine i da bi došlo do narušavanja javnog reda i mira u većem obimu.

Protiv označene presude tužioci su preko punomoćnika podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke zbog povrede materijalnog prava i povrede pravila postupka u upravnom sporu koja je mogla biti od uticaja na rješavanje stvari s predlogom da se preinači osporena presuda na način što će se usvojiti tužba i poništiti rješenje Ministarstva unutrašnjih poslova Crne Gore broj UPII-222/15-436 od 07.10.2015.godine i obavezati tuženi da tužiocu naknadi troškove postupka. Tražio je troškove sastava zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke.

Tuženi je u svom odgovoru na podneseni zahtjev odgovorio na sve navode zahtjeva i predložio da Vrhovni sud Crne Gore odbije zahtjev tužilaca kao neosnovan.

U sjednici vijeća razmotreni su cjelokupni spisi predmeta i ocijenjeni navodi podnijetog zahtjeva i odgovora na zahtjev pa je vijeće našlo:

- da je zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovan.

U postupku donošenja pobijane presude nije učinjena bitna povreda pravila upravnog postupka na čije postojanje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti u smislu čl.45 Zakona o upravnom sporu, niti povrede pravila postupka u upravnom sporu koje bi mogle biti od uticaja na rješavanje stvari.

Suprotno tvrdnjama iz podnijetog zahtjeva materijalno pravo je pravilno primijenjeno a pobijana presuda sadrži pravilne razloge kojima se Upravni sud rukovodio prilikom odbijanja tužbe.

Iz spisa predmeta se utvrđuje da su NVO "LGBT PODGORICA" I NVO "Hiperion" Podgorica, dana 6.7.2015.godine elektronskim putem, podnijeli prijavu za održavanje javnog okupljanja Upravi policije CB-u Nikšić za dan - petak 18.9.2015.godine sa početkom u 12 časova, u trajanju od jednog sata pod nazivom "Akademska šetnja ponosa", gdje bi se grupa članova okupila na platou ispred Željezničke stanice, a potom krenula u protestnu šetnju ulicom Gojka Dapčevića u pravcu kružnog toka saobraćaja na trgu Save Kovačevića, ulicom Vučedolskom do Trga Šaka Petrovića, gdje bi se održao program i govori, a nakon završenih aktivnosti bi se vratili do Željezničke stanice i njihovog prevoznog sredstva. Dalje je utvrđeno da je Uprava policije CB Nikšić, odlučujući po prijavi, našla da nijesu ispunjeni zakonski uslovi za održavanje prijavljenog mirnog javnog okupljanja za 18.9.2015.godine u periodu od 12 - 13 časova i rješenjem od 14.9.2015.godine privremeno je zabranjeno održavanje skupa, a na koje rješenje su organizatori skupa podnijeli žalbu, koja je odbijena kao neosnovana od strane tuženog Ministarstva unutrašnjih poslova.

Po ocjeni ovoga suda, a kako pravilno rezonuje i Upravni sud, nakon pravilno utvrđenog činjeničnog stanja, u postupku ispitivanja zakonitosti osporenog upravnog akta, pravilno je tuženo Ministarstvo unutrašnjih poslova odbilo žalbu tužioca kao neosnovanu. Naime, odredbom čl.4 Zakona o javnim okupljanjima ("Sl.list RCG" br.31/2005 "Sl.list CG" br.37/2014 i 1/2015) propisano je ograničenje slobode okupljanja radi zaštite prava drugih ljudi, javnog poretka i bezbjednosti, javnog morala, životne sredine i zdravlja ljudi, a odredbom čl.9a st.1 tač.8 istog zakona propisano je da se izuzetno od čl.9 navedenog zakona, mirno okupljanje ne može održavati ako bi okupljanje s obzirom na prostor i vrijeme, broj učesnika ili karakter mirnog okupljanja, moglo da ugrozi kretanje i rad većeg broja građana, prava i slobode drugih lica, zdravlje i bezbjednost ljudi, bezbjednost imovine ili da izazove narušavanje javnog reda i mira.

Ustavom Crne Gore u čl.52 st.2 je propisano da se sloboda okupljanja može privremeno ograničiti odlukom nadležnog organa radi sprečavanja nereda ili vršenja krivičnog djela, ugrožavanja zdravlja, morala ili radi bezbjednosti ljudi i imovine u skladu sa zakonom, a to ograničenje je naznačeno i u čl.11 st.2 Evropske Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Suprotno navodima zahtjeva, a koji predstavljaju ponovljenje tužbene navode, a kako to pravilno nalazi Upravni sud, svaka odluka, koja ograničava ostvarenje slobode okupljanja mora biti zasnovana na prihvatljivoj procjeni relevantnih činjenica pa je, tuženi adekvatno procijenio opasnost po bezbjednost učesnika skupa i po javni red i mir i pravilno procijenio da je prijetnja bila u onom obimu da je iziskivala primjenu drastične mjere-privremene zabrane skupa.

Tuženi se i u zahtjevu i u tužbi pozvao na sudsku praksu Evropskog suda za ljudska prava citirajući niz odluka, u kojim je utvrđena povreda čl.11 Konvencije. Medjutim, treba naglasiti da Evropski sud za ljudska prava svoju kontrolu nad obimom polja slobodne procjene, koji je dopušten državama članicama, ugovornicama Konvencije zasniva za testu pravične ravnoteže izmedju standarda

primjene garancije prava iz Konvencije s jedne strane, i na cilj ograničavanja zaštite ljudskih prava, koji potpada pod kategoriju polja slobodne procjene države članice. U tom pravcu je i odluka "Kršćani protiv rasizma i fašizma protiv Ujedinjenog Kraljevstva" (1980) u kojoj je obrazloženo značenje pojma nužne zabrane u smislu čl.11 st.2 Konvencije, kvalifikujući je kao onu koja je opravdana, samo ako se neredi ne mogu spriječiti drugim, manje strožijim, mjerama, gdje je navedeno da se zabrana demonstracija može jedino opravdati ako postoji stvarna opasnost od nereda, koji se ne mogu spriječiti drugim manje strožijim mjerama, pa prema tome, u konkretnom slučaju, može se smatrati da je zabrana nužna u okviru značenja stava 2 čl.11 Konvencije, jer je izvršena valjana preliminarna procjena opasnosti, koja bi ugrozila mirno održavanje skupa, bezbjednost ljudi i imovine i ista je bila opravdana radi zaštite javnog interesa i sprečavanja narušavanja javnog reda i mira u većem obimu. Prema tome, cijeneći razloge date i u prvostepenom i u drugostepenom rješenju, kao i u osporenoj presudi ovaj sud smatra da su isti zasnovani na prihvatljivoj procjeni relevantnih činjenica.

Kod naprijed navedenog stanja stvari prihvatajući obrazloženje pobijane presude, po nalaženju ovoga suda u upravnom postupku, kao i u postupku kod Upravnog suda, na štetu tužioca nije povrijeđeno materijalno pravo pa se iz tih razloga zahtjev tužioca ocjenjuje kao neosnovan, jer nije dovedena u pitanje zakonitost osporenog rješenja tuženog, niti pobijane presude Upravnog suda.

Sud je cijenio i druge navode iz podnijetog zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke pa je našao da su oni bez uticaja na donošenje drugačije odluke.

Odluka o troškovima spora pred Upravnim sudom pravilno je zasnovana na odredbama čl.152 ZPP-a u vezi sa čl.56 st.2 ZUS-a.

Članom 56 st.1 ZUS-a je propisano da u upravnom sporu stranka snosi svoje troškove, ako se odlučuje na nejavnoj sjednici, to je neosnovan zahtjev tužioca da mu se dosude troškovi zahtjeva po AT-u sve sa PDV-om, pa je odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove.

Sa izloženog a osnovnom člana 46 st.1 Zakona o upravnom sporu odlučeno je kao u izreci.

VRHOVNI SUD CRNE GORE
Podgorica, 16.09.2016.god.

Zapisničar,
Indira Muratović, s.r.

